

Πρόγραμμα Παιδαγωγικής Επάρκειας στο MET:

Συμμετοχή σε ένα απλό Πρόγραμμα ή ένα ταξίδι στον παιδικό κόσμο;

Πολλοί είναι αυτοί που στο άκουσμα της φράσης «Συμμετέχω σε πρόγραμμα παιδαγωγικής επάρκειας στο Μουσείο Επιστημών και Τεχνολογίας» αναρωτώνται τί μπορεί να είναι αυτό. Μάλλον καταναγκαστική εργασία, είναι η πρώτη τους σκέψη. Σκέψη εντελώς ουτοπική. Έχοντας υπάρξει μέλος αυτής της ομάδας, το χειμερινό εξάμηνο του ακαδημαϊκού έτους 2019-2020, μπορώ να περιγράψω μια μοναδική εμπειρία που αναπολώ και εύχομαι να ξαναζήσω.

Όλα ξεκινούν από την προετοιμασία, ο ενθουσιασμός, η προσμονή να φτιάξεις κάτι όμορφο για να υποδεχτείς τους μικρούς και μεγάλους φίλους που θα καταφθάσουν πλημμυρίζοντας με φωνές και γέλια το χώρο, έτοιμοι για δράση. Ανάλογα με το θέμα που έχει επιλέξει κάθε σχολείο να ασχοληθεί, χρησιμοποιείται την ανάλογη αίθουσα, προετοιμάζονται τα κατάλληλα βίντεο και φυσικά ετοιμάζεσαι να κάνεις τον «δισειτή» στα παιχνίδια που θα ακολουθήσουν, και είναι πολλά σε κάθε πρόγραμμα. Αυτό είναι και το διαφορετικό, γίνεσαι και εσύ παιδί και μαθαίνεις παίζοντας. Διαπιστώνεις τη μαγεία του να μεταλαμπαδεύεις γνώση μέσα από ένα παιχνίδι, ένα θεατρικό σκετς, ένα τραγούδι, ένα ποιηματάκι κλπ. Νιώθεις ότι προσφέρεις και αυτή η προσφορά είναι που σε γεμίζει και προσπαθείς να γίνεις ακόμα καλύτερος. Θα υπάρξουν και στιγμές όπου οι ερωτήσεις των μικρών μας φίλων θα σε πιάσουν αδιάβαστο, αλλά η γνώση είναι αμφίδρομη.

Όλοι μας έχουμε υπάρξει μαθητές, τι γίνεται όμως όταν αντιστρέφονται οι ρόλοι; Τι γίνεται όταν δεν πρέπει απλά να πεις αυτά που περιέχει το κάθε θέμα, αλλά πρέπει παράλληλα να διαχειριστείς όλους αυτούς τους διαφορετικούς χαρακτήρες που σε κοιτούν; Σαφώς προσαρμόζεις τις πληροφορίες στην κάθε ηλικία, αλλά όχι μόνο αυτό. Το δυσκολότερο κομμάτι κρύβεται στο πως να διαχειριστείς τους πιο ατίθασους, τους πιο περίεργους, τους πιο υπερκινητικούς ενώ παράλληλα να «απελευθερώσεις» τους πιο ήρεμους, τους πιο ντροπαλούς και να κεντρίσεις το ενδιαφέρον στους πιο αδιάφορους. Αν δεις αυτή την εικόνα από μια άλλη οπτική, δεν είναι μόνο ένα είδος «εναλλακτικού, δημιουργικού μαθήματος» που πρέπει να παραδώσεις, είναι οι μελλοντικοί άνθρωποι που θα συναντήσεις σε μια δουλεία, σε μια παρέα, σε μια μελλοντική αίθουσα.

Όλοι διαφορετικοί αλλά όλοι πρέπει να συνυπάρξουν και είσαι εσύ αυτή που θα το υλοποιήσεις. Άλλοτε είναι εύκολο άλλοτε πάλι όχι. Αλλά αυτή είναι η πρόκληση, αυτό είναι το κίνητρο. Σε καμία περίπτωση δεν είναι τόσο τρομακτικό όσο ακούγεται, νομίζω το μυστικό είναι να παρατηρήσεις το ακροατήριο ένα λεπτό πριν ξεκινήσεις, και μετά να πεις το «καλωσορίσατε» με το μεγαλύτερο χαμόγελο σου.

Γνώση, παιχνίδι, ερωτήσεις, γέλια, νέοι φίλοι, ένας δημιουργικός τρόπος προσέγγισης της γνώσης, είναι άραγε όλα αυτά μέρος της διδακτικής επάρκειας; Φυσικά και είναι, και όχι μόνο αυτά. Μέρος αυτού του προγράμματος είναι και η δημιουργία, η φαντασία του να σχεδιάσεις και εσύ ένα παιχνίδι, ένα θεατρικό σκετς κ.α. Το σπουδαιότερο μέρος του προγράμματος όμως, είναι όταν κάθε «ταξίδι» φτάνει στο τέλος του, όταν βλέπεις στα μάτια των παιδιών χαρά γιατί πέρασαν ωραία, μια μικρή λύπη καθώς λένε και αυτά «λίγο ακόμα κυρία» και συνάμα μια ανυπομονησία φωνάζοντας στις δασκάλες τους «θέλουμε να ξανάρθουμε». Τότε είναι που νιώθεις και εσύ χαρούμενος, που θες και εσύ να ξανάρθουν, που θες να το ξανακάνεις που νιώθεις ότι πρόσφερες κάτι, ότι ήσουν μέλος της ομάδας που δημιούργησε κάτι αρεστό στο δυσκολότερο κοινό, αυτό των μαθητών.

Μόνο αν το έχεις νιώσει μπορείς να καταλάβεις όλα αυτά που προσπαθώ να περιγράψω, και είναι πολύ ωραίο όλοι μας έστω και για λίγο να κάνουμε αυτό το ταξίδι. Δεν κοστίζει τίποτα, χρειάζεται μόνο μια αποσκευή γεμάτη καλή διάθεση και χαμόγελο και το μόνο σίγουρο είναι ότι θα επιστρέψεις πλουσιότερος από εμπειρίες και γνώσεις.

Μαρία Μάργαρη